

חוק בתי דין רבניים (קיום פסקי דין של גירושין), התשנ"ה-1995¹

ציות לפסק דין של גירושין

(תיקונים: התשנ"ה, התשס"ט, התשס"ד, התשס"ז, התשפ"ד)

1. (א) קבע בית דין רבני, בפסק דין או בהחלטה (בחוק זה – פסק דין), בלשון כפייה, חובה או מצווה או בכל לשון אחרת לרבות הצעה, שאיש ייתן גט לאשתו או שעל הצדדים להתגרש, והאיש לא קיים את פסק הדין, רשאי בית הדין, במטרה להביא לקיום פסק הדין, להורות בהתאם להוראות סעיף 4, על הטלת צו הגבלה, אחד או יותר לפי חוק זה, כמשמעותו בסעיף 2, 3, 3א, 3ב או 3ג (בחוק זה – צו הגבלה).
- (ב) ננקטה בפסק הדין כאמור בסעיף קטן (א) לשון כפייה, חובה או מצווה, ולא קבע בית הדין אחרת, יהיה ניתן להטיל צווי הגבלה אם לא יקיים פסק הדין; ננקטה בפסק הדין לשון אחרת, יקבע בית הדין אם פסק הדין מאפשר להורות על צווי הגבלה.
- (ג)² קבע בית דין רבני בפסק דין, שאשה תקבל גט מבעלה, והאשה לא קיימה את פסק הדין, רשאי בית הדין באישור נשיא בית הדין הרבני הגדול ובמטרה להביא לקיום פסק הדין, ליתן נגדה צו הגבלה.
- (ד) על צו הגבלה לפי סעיף קטן (ג), לא יחולו הוראות סעיף 6.
- (ה)³ נשיא בית הדין הרבני הגדול לא יתן את אישורו, אלא לאחר ששמע את טענות הצדדים במעמד הצדדים; לא התייצב צד לדיון אף שזומן כדן, יכול שהצד יינתן בהעדרו.
- (ו) הוצא צו הגבלה כנגד אשה מכוח הוראות סעיף קטן (ג), לא תידון בקשת הבעל ליתן לו היתר נישואין עד תום שלוש שנים מיום הוצאת צו ההגבלה.
- (ז) המצאת צו הגבלה תהיה בכפוף להוראות שנקבעו לפי סעיף 27 לחוק הדיינים, התשט"ו-1955.

תוכנו של צו הגבלה

(תיקונים: התשנ"ו, התשס"ט, התשס"ד, התשס"ז, התשע"ז, התשפ"ד)

2. (א) מבלי לגרוע מסמכותו של בית הדין הרבני לפי חוק בתי דין דתיים (כפיית ציות), התשט"ז-1956, רשאי בית הדין הרבני, בצו הגבלה, לפגוע בזכויות המפורטות להלן, כולן או מקצתן, לתקופה ובתנאים שיקבע:
 - (1) לצאת מן הארץ;
 - (2) לקבל דרכון ישראלי או תעודת מעבר לפי חוק הדרכונים, התשי"ב-1952, להחזיק בהם או להאריך את תוקפם, ובלבד שיהיו תקפים לצורך שיבה לישראל;
 - (3) לקבל, להחזיק או לחדש רשיון נהיגה או לנהוג ברכב מנועי כהגדרתו בפקודת התעבורה;
 - (4) להתמנות, להיבחר או לשמש במשרה על פי דין או במשרה בגוף מבוקר כמשמעו בחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב];
 - (5) לעסוק במקצוע שהעיסוק בו מוסדר על פי דין או להפעיל עסק הטעון רישוי או היתר על פי דין;
 - (6) למשוך שיקים מחשבון בנק בדרך של קביעה כי הוא לקוח מוגבל מיוחד, כמשמעותו בחוק שיקים ללא כיסוי, התשמ"א-1981;
 - (6א) לפתוח חשבון בגוף פיננסי מפקוח (בפסקה זו – חשבון) או לבצע כל פעולה בחשבון כאמור, בין לבדו ובין עם אחר, לרבות על ידי מיופה כוח בחשבון, או להיות מורשה או מיופה כוח בחשבון של אחר, ורשאי בית הדין להחריג פעולה או סוגי פעולות בחשבון (בפסקה זו – צו הקפאת חשבון).
 - (ב) על אף האמור בפסקת משנה (א), לא ייתן בית הדין הרבני צו הקפאת חשבון אלא בהתקיים התנאים האלה:
 - (1) הוא הביא בחשבון את הנזק שעלול להיגרם ממתן הצו למי שפסק הדין ניתן לזכותו, בין השאר בשל אי-תשלום חובות לצדדים שלישיים;
 - (2) היה בחשבון שותף – הוא נתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו ובחן את האפשרויות העומדות לפניו; לשם כך רשאי בית הדין לתת צו המורה לגוף פיננסי מפקוח למסור לבית הדין מידע שבידו בדבר שם בעלי החשבון, מורשי החתימה בחשבון, מספרי הזהות שלהם, מעניהם, מספרי טלפון ליצירת קשר עימם וכתובות דואר אלקטרוני שלהם.
 - (ג) על אף האמור בפסקת משנה (א), לא ייתן בית הדין הרבני צו הקפאת חשבון אם מי שנגדו ניתן הצו הוא מורשה חתימה באותו חשבון מכוח ייפוי כוח מתמשך או מכוח צו למינוי אפוטרופוס, בלבד.
 - (ד) ניתן צו הקפאת חשבון, לא יפעל הגוף הפיננסי המפקוח אלא בהתאם להוראות הצו שהומצא לו.
 - (ה) בפסקה זו –
 - "גוף פיננסי מפקוח" – כהגדרתו בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019;
 - "ייפוי כוח מתמשך" – "צו למינוי אפוטרופוס" – כמשמעותם בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962;
 - "שותף" – שותף או מורשה חתימה בחשבון, שאינו בעל דין בהליך שבו ניתן פסק הדין;

¹ ס"ח 1507, התשנ"ה (2.3.1995), עמ' 139.

תיקונים: ס"ח 1518, התשנ"ה (11.4.1995), עמ' 194;

ס"ח 1560, התשנ"ז (8.2.1996), עמ' 70;

ס"ח 1651, התשנ"ח (5.2.1998), עמ' 118 (כולל ביטול המילים "הוראת שעה" משמו של החוק);

ס"ח 1732, התש"ס (17.3.2000), עמ' 133. התיקונים לסעיף 2(7) ו-3א יחולו גם על פס"ד שניתן לפני תחילתו של תיקון זה;

ס"ח 1941, התשס"ד (9.6.2004), עמ' 388;

ס"ח 2109, התשס"ז (8.8.2007), עמ' 460. הצ"ח – כנסת 158, התשס"ז, עמ' 212;

ס"ח 2346, התשע"ב (22.3.2012), עמ' 226. הצ"ח – כנסת 401, התשע"א, עמ' 220;

ס"ח 2627, התשע"ז (29.3.2017), עמ' 593. הצ"ח – כנסת 691, התשע"ז, עמ' 117;

ס"ח 3283, התשפ"ד (8.8.2024), עמ' 1386. הצ"ח – ממשלה 1626, התשפ"ג, עמ' 1082. תקופת הוראת השעה בתיקון זה הוארכה בק"ת 12008, התשפ"ה, עמ' 2388.

² בתקופה שמיום 8.8.2024 עד יום 31.7.26 יקראו את ס"ק 1(ג) כך: במקום "באישור נשיא בית הדין הרבני הגדול ובמטרה" יבוא "במטרה".

³ ס"ק 1(ה) לא ייקרא כחלק מסעיף 1 בתקופה שמיום 8.8.2024 עד יום 31.7.26.

(ב6) לייסד תאגיד או להיות בעל עניין בתאגיד, לרבות באמצעות אחר; ואם השתתף מי שניתן נגדו הצו בייסוד תאגיד או היה בעל עניין בתאגיד – לתת הוראות לעניין הפסקת היותו בעל עניין בתאגיד; אין בהוראות לפי פסקה זו או בהפרתן כדי לגרוע מתוקפה של התאגדות או פעולה משפטית של תאגיד שבו היה מי שניתן נגדו הצו מייסד או בעל עניין כאמור; לעניין זה, "בעל עניין" – כהגדרתו בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968, ולגבי תאגיד שאין לו הון מניות – חבר בתאגיד או חבר הוועד או ההנהלה של אותו תאגיד;

(ג6) לכהן כנאמן או בתפקיד דומה בהקדש;

(ד6) להשתמש בכרטיס חיוב, כהגדרתו בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981; דין הגבלה לפי פסקה זו כדין סיום חוזה שירותי התשלום כלפי מי שניתן נגדו צו ההגבלה; לעניין זה, יראו את מועד סיום החוזה בתום יום העסקים שלאחר מועד קבלת צו ההגבלה בגוף הפיננסי המפוקח;

(7) היה האדם שנגדו ניתן צו ההגבלה אסיר או עצור –

(א) לקבל חופשה מיוחדת לפי סעיף 36 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן – הפקודה);

(ב) לקבל ולשלוח מכתבים, למעט כתבי בי-דין או מכתבים לעורך דינו או מעורך דינו, לטוען רבני או מטוען רבני וכן למבקר המדינה או ממבקר המדינה;

(ג) לקבל מבקרים פרט לאלה: עורך דין, איש דת, טוען רבני, מבקר רשמי, וכן ילדיו הקטינים של האסיר או העצור שבית משפט או בית דין מוסמך קבע הוראות בדבר ביקוריהם; אין בצו הגבלה שניתן לפי פסקה זו למנוע ממנהל בית סוהר או בית מעצר להתיר ביקור של אדם אצל אסיר או עצור אם שוכנע כי יש בביקור כדי להביא לקיום פסק הדין;

(ד) להחזיק חפצים אישיים בבית הסוהר או בבית המעצר, למעט חפצים הדרושים לשם שמירה על בריאותו ומסמכים הקשורים לחקירתו או למשפטו;

(ה) לעבוד בעבודה אשר משולם בעבורה שכר;

(ו) לקנות מצרכים בבית הסוהר או בבית המעצר למעט מצרכים הדרושים לו לשם שמירה על בריאותו;

(ז) להשתחרר שחרור על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת המאסר לפי סעיפים 2 או 3 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, למעט שחרור כאמור בשל חולניות מתמדת;

(ח) להשתחרר שחרור מינהלי לפי סימן ט'1 בפרק ב' לפקודה;

(ט) (נמחקה);

(י) להשתתף בכל מסגרת לימודית שמתקיימת בבית הסוהר, על אף האמור בכל דין;

(יא) לקבל, לפי בקשתו, מזון העומד בדרישות כשרות מיוחדות שנקבעו לפי הוראות הפקודה, אשר אינו מסופק לכלל האסירים, ובלבד שהמזון המסופק לכלל האסירים בבית הסוהר כולל מצרכים בסיסיים העומדים בדרישות כשרות כאמור;

(יב) לשהות באגף מיוחד בבית הסוהר המיועד לאסירים שומרי מצוות, על אף האמור בכל דין;

(יג) ללבוש את בגדיו האישיים; הורה בית דין רבני כאמור, יחויב האסיר או העצור ללבוש בגדי אסיר במקומות הציבוריים בבית הסוהר או מחוצה לו.

(ב) בלי לגרוע מסמכותו של בית הדין הרבני לפי סעיף 7א לחוק בתי דין דתיים (כפיית ציות ודרכי דיון), התשט"ז-1956, ומהוראות סעיף קטן (א), רשאי בית הדין הרבני, בצו הגבלה –

(1) להטיל, על אף האמור בכל דין, עיקול על גמלה או קצבה, המשתלמת על פי חיקוק, למעט גמלה לפי חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980 – (להלן – גמלת הבטחת הכנסה), לשם גביית חוב מזונות המגיעים על פי פסק דין לאשתו או לילדו של מי שניתן נגדו הצו;

(2) לצוות על תפיסת כל נכס מנכסיו של מי שניתן נגדו הצו, מיטלטלין או מקרקעין, על רישום עיקול עליהם או על מינוי כונס נכסים עליהם, ולהורות לכונס הנכסים מה ייעשה בנכס ובפירותיו כל עוד הצו בתוקפו; צו לפי פסקה זו לא יפגע בזכותו של נושא, לרבות כל מי שתלוי במי שניתן נגדו הצו, לרדת לאותם נכסים;

(3) להטיל קנס, במטרה להביא לקיום פסק הדין לגירושין ובשים לב למצבו הכלכלי של מי שנגדו ניתן הצו; קיום פסק הדין, יעמוד הקנס שהוטל בתוקפו, אלא אם כן קבע בית הדין שיש לבטל את הקנס או את חלקו.

צו הגבלה – עיכוב ושליה של גמלה או קצבה

(תיקון התשס"ז)

42. (א) נתן בית הדין צו הגבלה כמשמעותו בסעיף 2, והאדם שנגדו ניתן הצו לא קיים את פסק הדין בתוך 30 ימים מיום מתן הצו, רשאי בית הדין, בצו הגבלה, להורות על עיכוב או על שליה של גמלה או קצבה, המשתלמת לו על פי חיקוק, לתקופה שלא תעלה של שישה חודשים, ורשאי בית הדין הרבני להאריכה לתקופות נוספות כאמור, והכל כמפורט להלן:

(1) בחודש הראשון לאחר שניתן צו ההגבלה – עיכוב בשיעור שלא יעלה על 25% מהגמלה או מהקצבה;

(2) החל בחודש השני לאחר שניתן צו ההגבלה – עיכוב בשיעור שלא יעלה על 50% מהגמלה או מהקצבה;

(3) החל בחודש השביעי לאחר שניתן צו ההגבלה לראשונה לפי הוראות סעיף קטן זה – עיכוב או שליה בשיעור שלא יעלה על 50% מהגמלה או מהקצבה, לרבות שליית כל הגמלה או הקצבה שעוכבה עד אותו מועד; בית הדין הרבני לא יורה על שלייה של גמלה או קצבה כאמור בפסקה זו, אלא אם כן שוכנע כי לא ניתן להביא לקיום פסק דין של גירושין בדרך אחרת לפי חוק זה ומטעמים שיירשמו.

(ב) בית הדין הרבני לא יורה על עיכוב או שלייה של גמלת הבטחת הכנסה, אלא אם כן שוכנע כי לא ניתן להביא לקיום פסק דין של גירושין אף בדרך של צו הגבלה לפי סעיף קטן (א), ומטעמים שיירשמו.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של בית הדין הרבני לפי סעיף 7א לחוק בתי דין דתיים (כפיית ציות ודרכי דיון), התשט"ז-1956, ומהוראות סעיף 2.

צו הגבלה – מאסר כפיה

3. (א) ציווה בית דין רבני בצו הגבלה לכוף אדם במאסר לצית לפסק הדין (להלן – מאסר כפיה), יחולו הוראות סעיף 36(3) עד (5) לפקודת בזיון בית המשפט, אלא שבמקום "בית משפט שהטיל את המאסר" יראו לצורך חוק זה כאילו נאמר "בית הדין הרבני שנתן את הצו" ויחולו השינויים הנובעים מכך.

(ב) תקופת מאסר הכפיה לא תעלה על חמש שנים; אולם רשאי בית הדין, אם ראה שהדבר דרוש לקיום פסק הדין, להאריכה מפעם לפעם

ובלבד שתקופת מאסר הכפייה הכוללת לא תעלה על עשר שנים.

צו הגבלה - בידוד

(תיקונים: התש"ס, התשס"ד, התשע"ב, התשע"ז, התשפ"ד)

3א. (א) נתן בית הדין צו הגבלה לפי סעיף 2(א)7 נגד אסיר או עצור, והאדם שנגדו ניתן הצו לא קיים את פסק הדין בתוך 30 ימים מיום מתן הצו, רשאי בית הדין להורות בצו הגבלה שהוא יוחזק בבידוד לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר ימים וכל עוד לא קיים את פסק הדין. (1א) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ג), בית הדין רשאי להורות בצו הגבלה כי האדם שנגדו ניתן הצו יוחזק בבידוד כאמור בסעיף קטן (א), אף אם טרם חלפו 30 ימים מיום מתן צו הגבלה לפי סעיף 2(א)7, ובלבד שעברו 30 ימים מעת שהוא במאסר או במעצר ומתקיימות נסיבות מיוחדות שיירשמו.

(ב) בית הדין רשאי להורות על בידוד לפי סעיף זה לתקופות נוספות כל עוד לא קיים האדם את פסק הדין, ובלבד שבית הדין ידון בהחלטתו להורות על תקופות בידוד כאמור, לפחות אחת לתשעים ימים.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו לגבי עצור המוחזק במעצר תקופה שאינה עולה על 3 חודשים.

(ד) צו הגבלה לפי סעיף זה יבוצע במועד שיקבע מפקד מיתקן הכליאה, סמוך ככל האפשר למועד מתן הצו.

(ה) אדם שבית הדין הורה על החזקתו בבידוד לפי סעיף קטן (א), (1א) או (ב) לא יוחזק בבידוד יותר משבעה ימים ברציפות, ותהיה הפסקה של שבעה ימים בין תקופת בידוד אחת של שבעה ימים רצופים לבין כל תקופת בידוד נוספת.

(ו) על אף האמור בכל דין, הורה בית הדין על החזקת אדם בבידוד לפי סעיף קטן (א), (1א) או (ב), רשאי הוא להורות כי אותו אדם לא יהיה רשאי להחזיק בבידוד אמצעי כתיבה או חומר קריאה, למעט ספר תפילה, וכן כי יאסר עליו לקיים קשר טלפוני.

צו הגבלה - תשלומי כפיית ציות

(תיקון התשפ"ד)

3ב. בית הדין רשאי, בצו הגבלה, להטיל על מי שניתן נגדו הצו, תשלומי כפיית ציות לטובת מי שפסק הדין ניתן לזכותו, בדרך של תשלומים עיתיים או בדרך אחרת, במטרה להביא לקיום פסק הדין לגירושין ובשים לב למצבו הכלכלי של מי שניתן נגדו הצו; קיום פסק הדין, יעמוד התשלום בתוקפו, אלא אם כן קבע בית הדין, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שיש לבטל תשלום, כולו או חלקו, שטרם נגבה; אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע ממאזנות מעוכבת גט.

צו הגבלה - הרחקות דרבנו תם

(תיקון התשפ"ד)

3ג. (א) בית הדין רשאי להכריז, בצו הגבלה, כי הרחקות דרבנו תם יחולו על מי שניתן נגדו פסק הדין או על מי שבית הדין שוכנע כי הוא מפציר או דורש ממי שניתן נגדו פסק הדין להפיר אותו או גורם לו להפיר אותו; לעניין זה, "הרחקות דרבנו תם" - הרחקות דתיות, חברתיות וכלכליות שמטיל בית הדין על פי דין תורה בשל סרבנות גט, ובכלל זה לעניין צירופו למניין, שיחה עימו, משא ומתן עימו, אירוחו או ביקורו בחוליו.

(ב) הכרזה לפי סעיף קטן (א) לא תהיה בת אכיפה כלפי צד שלישי, וסעיף 7א לחוק בתי דין דתיים (כפיית ציות ודרכי דיון), התשט"ז-1956, לא יחול כלפי צד שלישי כאמור.

(ג) פעולה של אדם בהתאם לצו הגבלה שניתן לפי סעיף קטן (א), לא תשמש עילה לתביעה אזרחית נגדו.

סידור גט ודיון בצו הגבלה

(תיקונים: התשע"ב, התשפ"ד)

4. (א) (1) ניתן פסק דין כאמור בסעיף 1, למעט פסק דין כאמור בפסקה 2, יקבע בית הדין הרבני מועד לסידור גט לא יאוחר מ-45 ימים מיום מתן פסק הדין; לא סודר הגט, יקיים בית הדין, בתוך 45 ימים מאותו מועד, דיון שבו ידון במתן צו הגבלה.

(2) נתן בית הדין הרבני פסק דין המאשר הסכם גירושין בין הצדדים ונותן לו תוקף של פסק דין, יקבע מועד לסידור גט לא יאוחר מ-45 ימים מיום מתן פסק הדין.

(3) בית הדין הרבני יידע את הצדדים בדבר סמכותו ליתן צו הגבלה אם פסק הדין לא יקום;

(4) נתן בית הדין הרבני החלטה הקובעת כי פסק הדין שנתן אינו מאפשר הטלת צו הגבלה, יקבע מועד לסידור גט לא יאוחר מ-45 ימים מיום מתן פסק הדין; לא סודר הגט, יקיים בית הדין הרבני דיון לא יאוחר מ-45 ימים ממועד הדיון, שבו יבחן מחדש אם לתת פסק דין אשר יאפשר הטלת צו הגבלה, ואם קבע כי עדיין לא ניתן לתת פסק דין אשר יאפשר הטלת צו הגבלה, יחזור ויקבע דיון לא יאוחר מ-90 ימים ממועד הדיון, אלא אם כן קבע מטעמים מיוחדים שיירשמו, מועד מאוחר יותר; בית הדין יוסיף ויקבע דיונים כאמור בסעיף קטן זה עד למתן הגט או עד לבקשת מי שפסק הדין ניתן לזכותו כי לא יתקיימו עוד דיונים בנושא.

(1א) לא יינתן צו הגבלה אלא לאחר שניתנה לכל בעל דין הזדמנות להשמיע את טענותיו; לא התייצב צד לדיון אף שזומן כדין, יכול שהצו יינתן בהעדרו.

(2א) החלטת בית הדין הרבני בעניין מתן צו הגבלה תינתן לא יאוחר מ-21 ימים ממועד הדיון; צו הגבלה ייכנס לתוקף במועד נתינתו.

(ב) בבואו ליתן צו הגבלה ישקול בית הדין הרבני את הדרך הדרושה להביא לקיום פסק הדין, בשים לב לנסיבות העניין, ובהתחשב בין היתר, במצב בריאותו של מי שכנגדו מבקשים ליתן את הצו ובהשלכות על התלויים בו, ואם הצו פוגע במישרין גם בצד שלישי - את ההשלכות עליו; החלטת בית הדין תהיה מנומקת.

(ג) בכפוף להוראות חוק זה, וככל שייראה לו דרוש לקיום פסק הדין, רשאי בית הדין הרבני, בכל עת, לאחר מתן פסק הדין ליתן צו הגבלה, או לשנות צו הגבלה שנתן, והכל, בין ביוזמתו ובין לבקשת בעל דין או לבקשת מי שעלול להיפגע ממנו ואולם בית הדין לא ידחה את מועד כניסתו לתוקף של צו הגבלה שנתן, אלא אם כן ראה שהדבר נדרש בשל נסיבותיו המיוחדות של העניין.

(1ג) (1) ניתן צו הגבלה, יקבע בית הדין הרבני, בתוך 90 ימים ממועד מתן הצו, מועד לדיון מעקב שבו יבחן את הצורך בשינוי הצו או בהחמרתו כדי להביא לקיום פסק הדין, אם לא קיים עד אותו מועד.

(2) לא ניתן צו הגבלה לעניין פסק דין כאמור בסעיף קטן (1א), ולא הוגש על כך ערעור כאמור בסעיף 4א(ב), יקבע בית הדין הרבני, בתוך 45 ימים ממועד החלטתו, מועד לדיון מעקב שבו יבחן שוב את הצורך בהטלת צו הגבלה כדי להביא לקיום פסק הדין, אם לא קיים עד אותו מועד.

(3) בית הדין יוסיף ויקבע דיוני מעקב במועדים כאמור בסעיף קטן זה עד לקיום פסק הדין; דיון מעקב לפי סעיף קטן זה יכול שיתקיים

לפני דין אחד; סבר הדין כי בנסיבות העניין מוצדק להטיל או לשנות צו הגבלה, יעביר את העניין לדיון בהרכב שיתקיים בתוך 15 ימים.
(ד) (בוטל).

ערעור

(תיקונים: התשע"ב, התשפ"ד)

44. (א) ניתן צו הגבלה, והוגש ערעור על פסק הדין או על צו ההגבלה, לא יעוכב ביצוע צו ההגבלה, ואולם בית הדין הרבני הגדול רשאי, מטעמים שיירשמו, להורות על עיכוב ביצוע עד להכרעה בערעור.

(ב) קיים בית הדין הרבני דיון כאמור בסעיף 4(א), ולא ניתן צו הגבלה בתוך 21 ימים ממועד הדיון, יראו זאת כהחלטה שלא ליתן צו הגבלה, ובעל דין רשאי לערער על ההחלטה כאמור לפני בית הדין הרבני הגדול בתוך 60 ימים ממועד הדיון; על הדיון בבית הדין הרבני הגדול יחולו ההוראות החלות על דיון במתן צו הגבלה, ובלבד שדיוני מעקב כאמור בסעיף 4(א) או (ג1) יתקיימו לפני דין של בית הדין הרבני הגדול.

- (ג) (1) בית הדין הרבני הגדול ידון בערעור בתוך 60 ימים ממועד הגשתו.
(2) החלטת בית הדין הרבני הגדול בערעור על פסק דין או על צו הגבלה תינתן בתוך 60 ימים ממועד הדיון בערעור.
(3) החלטת בית הדין הרבני הגדול בערעור על החלטה שלא ליתן צו הגבלה, תינתן בתוך 30 ימים ממועד הדיון בערעור.

פקיעת צו ההגבלה

(תיקון התשפ"ד)

5. (א) צו הגבלה יפקע עם פקיעת הנישואין.
(ב) הומצא לגוף פיננסי מפקח צו הקפאת חשבון לפי סעיף 2(א)6א), ופקעו הנישואין, תומצא לו הודעה על פקיעת הצו.

כפייה למתן חליצה

(תיקונים: התשע"ב, התשפ"ד)

6. החליט בית דין רבני שאיש יתן חליצה לאלמנת אחיו, והאיש לא קיים את החליצה רשאי בית הדין הרבני, בתום שלושים ימים מיום מתן ההחלטה, ליתן צו הגבלה נגד האיש והוראות סעיפים 2, 3, 3א, 3ב, 3ג, 4 ו-4א יחולו, בשינויים המחוייבים.

שמירת דינים

7. חוק זה אינו בא לגרוע מן הסמכויות של בית דין רבני או של בית משפט על פי כל דין.

תחולה

8. הוראות חוק זה יחולו, בשינויים המחוייבים, גם על פסק דין שניתן לפני תחילתו של חוק זה.

ביצוע ותקנות

(תיקונים: התש"ס, התשס"ד)

9. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, בהסכמת נשיא בית הדין הרבני הגדול ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו. תקנות שענינן מתן צווי הגבלה נגד אסירים ועצורים יותקנו בהתייעצות גם עם השר לביטחון הפנים.

(תיקון התשנ"ח)

10. (בוטל).

תיקון חוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואים וגירושין)

11. בחוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין), התשי"ג-1953, בסעיף 6 שבו, במקום "ששה חדשים" יבוא "ששים ימים".

דיווח לכנסת – הוראת שעה

(תיקון התשע"ב)

12. שר המשפטים והנהלת בתי הדין הרבניים ידווחו, בחודש יולי, אחת לשנה במשך חמש שנים, לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, על קיום פסקי דין, על מתן צווי הגבלה ועל ביצועם.

דיווח לכנסת

(תיקון התשפ"ד)

13. שר המשפטים והנהלת בתי הדין הרבניים ידווחו, בחודש יולי, אחת לשנה, לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, על מספר פסקי הדין כאמור בסעיף 1 שניתנו בלשון כפייה, חיוב או מצווה ועל מספר פסקי הדין כאמור שבהם ננקטה לשון אחרת, וצווי ההגבלה שניתנו לפי לשון פסק הדין.

שמעון שטרית

יצחק רבין

השר לעניני דתות

ראש הממשלה

שבח וייס

עזר ויצמן

יושב ראש הכנסת

נשיא המדינה